నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

– డా.యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

ఇప్పటికే మార్కెట్ లో విడుదలై సంచలనం సృష్టించిన ఈ నవల, ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న తెలుగువారికి అందుబాటులోకి రావాలన్న ఉద్దేశ్యంతో, యండమూరి వీరేంద్రనాథ్ గారి ప్రత్యేక అనుమతితో కౌముదిలో సీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాము. ఈ నవల ఒకేసారి చదవడానికి పుస్తకాన్ని ఇక్కడ కొనుక్కోవచ్చు. అచ్చంగా తెలుగు లింక్ Click Here

(గత సంచిక తరువాయి)

42

విలేఖర్లు ప్యాడ్లూ కలాలతో ఉత్సుకంగా ఉన్నారు. కెమెరామెన్లు ఫోకస్ సరిగ్గా ఉందా అని చూసుకుంటున్నారు. హాలు కిటకిటలాడుతోంది. అంతకు గంటక్రితమే సరోజ ప్రెస్-మీట్ ప్రకటించింది.. ఈ మధ్యకాలంలో ఇంత సెన్సేషనల్ న్యూస్ లేకపోవటంతో కెమేరాలకి హాలు సరిపోవటం లేదు.

"ముఖ్యమంత్రిగారు నిజంగా దేవుడు" సరోజ ప్రారంభించింది. "చిన్నదాన్నైనా చేతులెత్తి కాళ్ళకి నమస్కారం చేస్తున్నాను".

రాంబాబు చప్పున తలెత్తి చూశాడు. వయసులో చిన్నది కాళ్ళకి నమస్కారం చెయ్యటంలో చిత్రమేమున్నదని కాదు. కాళ్ళకి నమస్కారం చెయ్యటానికి చేతులెత్తటం ఏమిటా అని..! కానీ ఎంతోమంది హీరోలూ, మంత్రులూ, వారి కొడుకులూ ఇంతకన్నా దరిద్రంగా మాట్లాడే సంక్లిష్ట నారికేళ, గ్రాంధిక అపభ్రంశ భాషా ప్రయోగాలు చూసినవాడవటం చేత, తిరిగి ఫోకస్ మీద ఏకాగ్రత నిలిపాడు.

"మిమ్మల్ని ముఖ్యమంత్రి మనుష్యులు కిడ్నాప్ చేశారని, మీసాల్రాజా మిమ్మల్ని అడ్డు తొలగించుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడనీ రకరకాల రూమర్లు వచ్చాయి"

“రూమర్లు అని మీరే అంటున్నారు కదా. నిజానికి జరిగింది అది కాదు. హోటల్ గంగాకి ఆ రాత్రే మనుష్యుల్ని పంపి ముఖ్యమంత్రి నన్ను పిలిపించారు. కానీ రాజాని పట్టుకోవటానికి ఇంత ఆలస్యమైంది. పాప పరిహారార్ధం రాజా ఎవరికీ చెప్పకుండా కాణీపాకం వెళ్లి వచ్చాడు. నా ఎదుటే రాజాని మందలించారు. అప్పటికప్పుడు దండల మార్పిడి చేశారు. అప్పుడే నా రాజాకి ఖలిస్తాన్ వీసా వచ్చిందని తెలిసింది”.

“ఖలిస్తాన్ అనే దేశం లేదు మేడం”

“ఖలిస్తాన్ కాదా? సారీ. కజకిస్తాన్ అనుకుంటా. ఏది ఏమైతేనేం? నా రాజా రేపే కబరిస్తాన్... సారీ.. అదీ..”

“కజకిస్తాన్”

“ఆ... అదే... ఆ దేశానికి వెళ్లి పోతున్నాడు. వీసా రాగానే నేను కూడా వెళ్తాను. ఈ కథని సుఖాంతం చేసినందుకు మానవరూపంలో ఉన్న దేవతామూర్తి ఆంజనేయులుగారికి నడుమెత్తి సాష్టాంగ పడి నమస్కరిస్తున్నా” అని చేతులు జోడించింది.

“నడుమెత్తి నమస్కరించిన సరోజ’ అంటూ హెడ్డింగుతో ఈ సంచలన వార్త వ్రాయటానికి విలేఖర్లు బయటకు పరుగెత్తారు.

సరీగ్గా అదే సమయానికి... రాజధానికి కొన్ని వందల కిలోమీటర్ల దూరంలో ...

“రేయ్. ఆ పెవాహంలో చూడు. తుప్పల మధ్య చొక్కా చిక్కుకుని ఉంది. ఎవడిదో శవంలా ఉందిరా”

“వదిలెయ్యహే. నీళ్లు పోటు మీద ఉన్నాయి. ప్రవాహం ఆటు మీదకు వస్తే అదే కొట్టుకుపోద్ది. పోలీసులకు చెప్తే ఐదారు గంటలపాటూ ఆళ్ళతోనే ఉండాలి. చేపలు పట్టుకునేటోల్లం. శవాల సంగతి మనకెందుకు రా...”

– 43 –

బార్బరీకుడు అనే యోధుడు యుద్ధాన్ని చూద్దామన్న ఉత్సాహంతో కురుక్షేత్రం వెళ్తాడు. సమరప్రారంభానికి ముందు కృష్ణుడు అక్కడున్న యోధులందరినీ “మొత్తం బాధ్యతలు మీకే అప్పగిస్తే, యుద్ధాన్ని ఎన్నిరోజులలో ముగించగలరు?’ అని ఒక్కొక్కరినే అడిగినప్పుడు, భీష్ముడు 20 రోజులనీ, అర్జునుడు 24 అనీ, కర్ణుడు 20 అనీ సమాధానాలు ఇస్తారు. దూరం నుంచి ఇవన్నీ చూస్తూ నవ్వుకుంటూన్న బార్బరీకుడిని బ్రాహ్మణవేషంలో సమీపించి “ఎందుకు నవ్వుతున్నావు యోధుడా? నీకూ ఆ ప్రశ్న వేస్తే ఏం చెబుతావు?” అని అడుగుతాడు. “నేను బరిలోకి దిగితే ఒకే నిమిషంలో యుద్ధం ముగిసిపోతుంది” అంటాడు. ఆ విషయం నమ్మని కృష్ణుడు, ఒక రావిచెట్టు పై బాణం ఎక్కు పెట్టమని, ఒక ఆకును తన పాదం కింద దాస్తాడు. బార్బరీకుడు వదిలిన బాణం చెట్టుకున్న ప్రతి ఆకునూ వృత్తం చేసి, చివరకు శ్రీకృష్ణుడి పాదం దగ్గరకు వచ్చి ఆగుతుంది.

"ఆకు మీద పాదం తీసివేయి. లేకపోతే నీ కాలు కూడా మసైపోతుంది" అంటాడు బర్బరీకుడు. నమ్మకం కుదిరిన కృష్ణుడు 'నువ్వు ఎవరి పక్షమ'ని అడుగుతాడు. 'బలహీనుల పక్షం' అని సమాధానమిస్తాడు అతడు. అప్పుడు కృష్ణుడు, "కౌరవుల పక్షాన పెద్ద సైన్యం ఉంది కాబట్టి పాండవులే బలహీనులు. కానీ నీవు వారితో కూడితే వారు బలోపేతమవుతారు. అప్పుడు తిరిగి నువ్వు కౌరవుల పక్షాన చేరాల్సుంటుంది" అంటాడు. తన వైఖరిలో లోపమేమిటో బార్బరీకుడికి అర్థమవుతుంది.

'ఇప్పుడీ *సమయంలో* తనకీ కథ ఎందుకు గుర్తొచ్చింది?' అనుకున్నాడు చాణుక్య. ఎందుకు గుర్తొచ్చిందో అర్థం అయింది.

తను ఎవరి పక్షం?

ఏ రాజ్యంలో మేధావులు రాజుకి సన్మార్గం బోధిస్తారో ఆ రాజ్యం సుభిక్షమవుతుంది. ఏ రాష్ట్రంలో దుర్మార్గుడైన నాయకుడి వెనుక ఉంటారో ఆ రాష్ట్రం భ్రష్టు పట్టిపోతుంది. అందుకే ఆ కథ గుర్తొచ్చింది.

గ్లాసులో ఉన్న ద్రవం ఒక గుక్క తాగాడు.

తన వైఖరిలో లోపం ఏమిటో గుర్తించిన బార్బరీకుడికి కృష్ణుడు తన నిజరూపాన్ని చూపించి, "భారీజన యుద్ధం ఒక సాహసవీరుడి బలితో ప్రారంభించాలనేది సంప్రదాయం. నిన్ను మించిన యోధుడు ఇక్కడెవరూ లేరు. ఆత్మార్పణం చేసుకో" అంటాడు. "ఇది అన్యాయం. యుద్ధంలో ప్రాణాలు వదలటానికి సిద్ధపడి వచ్చిన ఇంతమంది ఉండగా, చూడటానికి వచ్చిన నన్ను ఇలా ఎందుకు అడుగుతున్నావు?" అని ప్రశ్నిస్తాడు. అప్పుడు కృష్ణుడు, "ధర్మానికీ, అధర్మానికీ నడుమ జరిగే యుద్ధంలో మొట్టమొదట బలయ్యేది నువ్వే అని ఒక శాపం ఉన్నది" అంటూ అతడి శాపం గురించి చెపుతాడు.

ధర్మానికీ అధర్మానికీ మధ్య బలి అయ్యింది తనే. అవసరమున్నంత వరకూ పొగిడారు. అదంతా తన విద్వత్తు అనుకున్నాడు. చివరికి మీసాలరాజా లాంటి బ్రోకరుకు కూడా సాయం చేయవలసి వచ్చింది.

ఆ రోజు ప్రొద్దున్న జరిగిన సంఘటన గుర్తొచ్చింది.

ముఖ్యమంత్రితో సమావేశం జరిగాక కలత చెందిన మనసుతో ఇంటికి చేరాడు. కూతురు కనపడింది. నొక్కి పట్టిన బాధ ఒక్కసారిగా బయటపడింది. మనసు రగిలి పోతూండగా, "ఆ రవళి మేక తోలు కప్పుకున్న తోడేలు. పార్థసారథికి ఉద్యోగం ఇచ్చినా, మీ పెళ్ళి చేసినా ఇదంతా నీ మీద ప్రేమతో కాదు. నిన్ను నా నుంచి దూరం చేయాలని" అన్నాడు.

"తెలుసు నాన్నా" అంది సుమ.

శరాఘాతం తగిలినట్టయింది. ఆశ్చర్యంతో "ఎలా... ఎలా తెలుసు?" అని అడిగాడు.

"తనే చెప్పింది".

“తను... తను నీకు చెప్పిందా? ఏమి చెప్పింది?”

“నువ్వు తనింటికి వెళ్లి హత్య చేయటం నుంచీ, తన తండ్రికి ఆక్సిడెంటు చేయించటం వరకూ”

అతడు ఆవేశంతో కదిలిపోతూ, “ఇంత జరిగినా నువ్వు నాకు చెప్పలేదేమే ముదనష్టపు దానా?” అంటూ అరిచాడు.

“ఏమి చెప్పను నాన్నా? ఆమెని హత్యానేరంలో ఇరికించటానికి నువ్వు ప్రయత్నించావు. ప్రేమ వ్యవహారంలో ఇరుక్కుపోయిన నన్ను ఆమె రక్షించింది. ఇది చెప్పనా? నువ్వు ఆమెని తండ్రికి దూరం చేశావు. కానీ తను నన్ను నీకు దగ్గర చేసింది. ఎలా చేసిందో చెప్పనా?" అంటూ లోపలికి వెళ్ళి, ఫోన్ తీసుకువచ్చి ఒక మెసేజ్ ఓపెన్ చేసి చదవమన్నట్టు ఇచ్చి "మొన్నటి వరకూ శ్మశానంలా ఉన్న మన ఇల్లు కొద్దిగా మారటానికి కారణం ఈ ఆర్టికల్. ప్రేమ ప్రకటన గురించి ఇంత గొప్ప ఆర్టికల్ నేను ఎక్కడా చదవలేదు నాన్నా. ఇది చదివాకే నాలో గొప్ప మార్పు వచ్చింది."

"కానీ ఇదంతా ఆవిడ నా మీద కక్ష తీర్చుకోవటం కోసం చేసింది".

"అవును నాన్నా. అది కూడా నాకు తెలుసు. నువ్వు చేసిన పనులు మాత్రం మంచివా? ఆలోచించు. రాష్ట్రంలో కాలేజీలూ, ఆసుపత్రులూ, రవణా, ఆర్థిక వ్యవస్థా మొత్తం అంతా అస్తవ్యస్తం అయిపోయింది. దానికి చాలా వరకూ నువ్వూ నీ సలహాలూ కారణం కదా? గుండెల మీద చెయ్యి వేసుకుని చెప్పు..! నీకు తెలుసా? మీ కాలేజీ స్కాములో ఉద్యోగం పోయి సారథి ఆత్మహత్య చేసుకోవాలనుకున్నాడు. మనం వర్తమానంలో పడే బాధలకి మూలాలు ఎక్కడో ఉండవు నాన్నా. గతంలో చేసిన పనులే తిప్పి కొడతాయి. నీ వియ్యంకుడు ప్రస్తుతం ఒక కిడ్నీతోనే ఉన్నాడు. మామూలు కడుపునొప్పితో ఆసుపత్రికి వెళితే, ఒక కిడ్నీ తీసి దాచుకుని, ఇంకో కిడ్నీ ఉచితంగా ఇచ్చినట్టు చర్మం మీద మార్కు పెట్టారు. ఇంతకన్నా దారుణం ఇంకేమైనా ఉంటుందా?”

“దేవ్ హాస్పటల్లోనా?”

“అవును. ‘మీ’ దేవ్ ఆస్పత్రిలోనే. నీకు తెలియకుండానే ఇదంతా జరిగిందా నాన్నా? ఎందుకంత అమాయకత్వం నటిస్తావ్? నీకూ రవళిగారికీ ఎంత తేడానో చూడు. నన్ను మోసం చెయ్యటానికి ఇష్టంలేక... ఇదంతా నాకు చెప్తే తనకి నష్టం జరిగే అవకాశం ఉందని తెలిసి కూడా... రిస్కు తీసుకుంది. మొత్తమంతా చెప్పింది. ఆమె తలచుకుంటే ఇవన్నీ సారథికి చెప్పి నీ మీదకు ఉసికొల్పవచ్చు. అదేమీ చేయలేదు. కానీ నువ్వు? ఇప్పటిక్కూడా ఏమీ తెలియనట్టు నాటకం ఆడుతున్నావు. అదీ తేడా. అలాంటి అమ్మాయిపై హత్యానేరం మోపాలనే ఆలోచన నీకెలా వచ్చింది నాన్నా? ఇప్పటివరకూ ఎవరికీ తెలియని, ఎవరికీ చెప్పుకోలేనీ ఒక విషయం చెప్తాను విను. ఆ రాత్రి హోటల్లో మమ్మల్ని చూసిన మీసాల్రాజా ఆ రాత్రి ఫోన్ చేశాడు. మరుసటి రోజు తన గెస్ట్-హౌస్ కి రమ్మన్నాడు. రాకపోతే మా ఇద్దరి విషయం నీకు చెప్తా అని బ్లాక్ మెయిల్ చేశాడు” చెపుతూ ఉండగానే దుఃఖం వచ్చింది. వెక్కిళ్ళ మధ్య చెప్పింది. “అందుకే తొందరపడి పెళ్లి చేసుకున్నాను. అలాంటివాడిని

నాన్నా నువ్వు రక్షిస్తోంది..! ఎవడో ముఖ్యమంత్రి, వాడికి ఒక తార్పుడుగాడు. వాడి వెనుక ముగ్గురు బ్రోకర్లు. వీళ్ళ చుట్టూ తిరుగుతూ, వాళ్ళు చేసే దౌర్భాగ్యపు పనులకు శిక్ష పడకుండా నీ తెలివితేటలు ఉపయోగిస్తూ, వాళ్ళ మోచేతి నీళ్ళు తాగుతూ ఉన్నావు.”

మరో గుక్క తాగాడు చాణుక్య. విషప్రభావం మొదలైంది.

బర్బరీకుడు తల నరుక్కున్నాక, అతడి ఆఖరి కోరిక తీర్చటం కోసం కృష్ణుడు ఆ తలను ఓ గుట్టపైకి తీసుకెళ్లి యుద్ధం కనిపించే ప్రదేశంలో పెడతాడు. అక్కడినుంచి మొత్తం యుద్ధాన్ని చూస్తాడు బార్బరీకుడు. యుద్ధం ముగిసింది. ‘ఈ విజయానికి కారణం నేనంటే నేనే’ అని వాదించుకుంటూ విజయగర్వంతో ఉరకలేస్తున్న పాండవుల్ని మార్గమధ్యంలో బర్బరీకుడి దగ్గరకు తీసుకెళ్తాడు. “వత్సా! మొత్తం యుద్ధం చూసింది నువ్వే. ఏ క్షణం ఏం జరిగిందో... ఏం గమనించావో చెప్పు?” అని ప్రశ్నిస్తాడు. “నీకు తెలియనిది ఏముంది కృష్ణా. శత్రునాశనం సంతోషం. స్వపక్ష నాశనం విషాదం. రెండూ మనిషి కొని తెచ్చుకున్నవే. వికటాట్టహాసాలు ఒక వైపు, ఆర్తనాద రోదనలు మరో వైపు. అంతా చూసి నేను తెలుసుకున్న సత్యం ఏమిటంటే, మరణంతో పోల్చుకుంటే ఏదీ సమస్య కాదు. అంతర్ముఖంతో ఆలోచిస్తే ఏదీ ఆనందం కాదు. బంధం లేకపోతే విషాదం లేదు. నా పట్ల, ఇతరుల పట్ల, వస్తువు పట్లా నా బంధమే నా దుఃఖకారణం. ఇది తెలుసుకున్నవాడు యోగి” అని సమాధానమిచ్చి, శాపం ముగిసి ఊర్ధ్వలోకాలకు వెళ్లిపోతాడు. ఇదీ మహాభారతంలోని బర్బరీకుడి కథ.

ఎదురుగా ఉన్న గ్లాసు వైపూ, అందులోని ద్రవం వైపూ నిర్వేదంగా చూశాడు చాణుక్య. తన తల ఇప్పుడు అలాగే నరకబడింది. అవసరం తీరాక కూరలో కరివేపాకు తీసేసినట్టు ఆంజనేయులు తనని తీసేశాడు. మరి తను తెలుసుకున్నది ఏమిటి? బలహీనతలు మనిషిని ఒక్కసారిగా చంపవు. వైరస్ లాగా నిశ్శబ్దంగా పీల్చి పిప్పి చేస్తాయి. కామం వల్ల కీచకుడు, క్రోధం వల్ల అశ్వత్థామ, మదం వల్ల శిశుపాలుడు, అసూయ వల్ల దుర్యోధనుడు, మోహం వల్ల ధృతరాష్ట్రుడు, వ్యసనం వల్ల ధర్మరాజు నాశనం అయ్యారు. తను మాత్రం ‘తన’వల్లే నాశనం అయ్యాడు.

గ్లాసు తీసుకుని మరోగుక్క తాగి టేప్ లో చెప్పటం ప్రారంభించాడు.

ఎల్లమందను ఎలా చంపిందీ, మీసాల్రాజుని దొంగ సాక్ష్యాలతో ఎలా రక్షించిందీ వివరంగా చెప్పి చివరగా మంగళ వాక్యం పలికాడు: “నేను బ్రతికుండి లాభం ఏమిటి అనుకున్నాను. నేను ఇపుడు ఇస్తున్న ఈ మరణవాంగ్మూలం నా ఇంటిని ఆనందనందనంగా మార్చిన వేదరవళి స్వాంతముకు ఏమాత్రం సాంత్వన కలిగించినా నా మరణానికో సార్ధకత ఉంటుంది. తెలివితేటలున్నవాడు మంచి వైపు ఉంటాడా? చెడు వైపు ఉంటాడా అనే దానిమీదే సమాజం ఎటువైపు నడుస్తుందన్నది ఆధారపడి ఉంటుంది. ఇదంతా పశ్చాత్తాపం కాదు. పునర్నిర్మాణం. వచ్చే జన్మలోనైనా నన్ను మంచి చాణుక్యుడిలా పుట్టించాలని భగవంతుడిని కోరుకుంటూ ఈ జీవితం ముగిస్తున్నాను”.

ఆసుపత్రి వరండాలో కూర్చుని ఉంది రవళి. ఆమె గుండె చప్పుడు ఆమెకే వినిపిస్తోంది. లోపల తండ్రికి ఆపరేషన్ జరుగుతోంది. దాదాపు నాలుగు గంటలయింది. ఇంకొంచెం సేపట్లో డాక్టరు బయటకు వస్తారు.

ఏం చెపుతారు?

ఆమె టెన్షన్ భరించలేక పోతోంది.

అదే సమయానికి బయట కలకలం వినిపించింది. సెక్యూరిటీ వెంట రాగా సత్యదేవ్ హడావుడిగా లోపలికి వస్తున్నాడు. ఆమెకెందుకో సంతోషంగా అనిపించింది. అప్పటివరకూ ఒక్కతే కూర్చోవటం వల్ల వచ్చిన లోన్లీనెస్ దూరమైన భావన.

"థ్యాంక్స్. ఈ సమయంలో నువ్వు రావటం నాకెంతో ధైర్యంగా ఉంది సత్యా" అన్నది.

"మాస్టారు థియేటర్ నుంచి ఆరోగ్యంగా బయటకు వస్తారు. కంగారు పడే అవసరం ఏమాత్రం లేదని డాక్టర్లు చెప్పారు"

"చాణుక్య ఇదే హాస్పిటల్లో ఉన్నాడు తెలుసా?"

"అవునా?"

"చావు బ్రతుకుల మధ్య..."

"మీ నాన్న బయటకి రావటం. ఇతను లోపలికి వెళ్ళటం... మెలోడ్రామా ఎక్కడో లేదు. మన జీవితాల్లోనే ఉంది".

"నిజమే కదా. నాకూ అలానే అనిపిస్తోంది. అన్నట్టు డ్రామా అంటే గుర్తొచ్చింది. మీసాలరాజా గ్యాంగులో ప్రభు అనేవాడు జైల్లో ఉన్నాడు కదా. వాడి సంగతి ఏమైందో నీకేమైనా తెలుసా?"

"ఇప్పుడు వాడు ఎందుకు గుర్తొచ్చాడు?"

"నలుగుర్లో వాడొక్కడే బ్రతికి ఉన్నాడు"

"అండర్–ట్రయిల్ గానే ఉన్నాడు. బెయిల్ ఇచ్చేవాడు కూడా లేదు"

ఆమె మౌనం వహించింది. ముఖ్యమంత్రి ప్రాపకంలో చాణుక్య, చాణుక్య అండ చూసుకుని మీసాలరాజా, మీసాలరాజా దన్ను చూసుకుని రౌడీలు రెచ్చిపోయారు. పునాది కాస్త కదిలేసరికి కోటరీ మొత్తం పేకమేడలా కూలిపోయింది. ప్రస్తుతం బెయిల్ ఇచ్చే నాధుడు కూడా లేదు. బలహీనమైన వ్యక్తిత్వం ఉన్న వారి మధ్య బాంధవ్యాలు ఎంత పెళుసుగా

ఉంటాయో, వాపు చూసి బలుపు అనుకునేవారి జీవితాలు చివరికి ఎలా అవుతాయో... ప్రభు, అంజి, గోవిందు, మీసాల్రాజాల జీవితాలే ఉదాహరణ.

లేని శక్తి మీద నమ్మకమున్నవారు ఏవిధంగా నాశనం అయిపోతారో భారతంలో భీష్ముడు ధర్మరాజుకి చెపుతాడు. హిమాలయ పర్వత శిఖరాగ్రాల మీద ఒక బూరుగు చెట్టు విశాలంగా విస్తరించి ఉంటుంది. దాన్ని చూసి నారదుడు,"వాయుదేవుడి దయ వల్లనే కదా నీ ఉనికి సాధ్యమయింది. నువ్వు సదా అతడికి కృతజ్ఞురాలివై ఉండాలి" అంటాడు."వాయుదేవుడు నన్నేమి చేయగలడు? ఈ పర్వతాల్నే ఊపేసినా నన్నేమీ చేయలేకపోయాడు" అంటుంది ఆ చెట్టు. ఆ విషయం వెళ్లి వాయు దేవుడుకి చెపుతాడు కలహభోజనుడు. పవనుడు నవ్వి, "రేపు నే వస్తున్నానని చెప్పు" అని కబురు పంపిస్తాడు. '...నేను దట్టంగా ఉంటేనే కదా అతడు నన్ను నాశనం చేయగలడు' అనుకుని, ఆకుల్ని పూర్తిగా రాల్చేసి, కొమ్మల్ని విరిచేసుకుని మోడుగా నిలబడి "ఇప్పుడేం చేస్తాడో చూద్దాం" అనుకుంటుంది. మరుసటి రోజు వచ్చిన వాయుదేవుడు ఆ చెట్టుని చూసి ఆశ్చర్యపోయి, 'నేను నిన్ను ఎలా చేద్దామని అనుకున్నానో... నేను రాకుండానే అలా అయిపోయావు కదా' అంటాడు.

అవినీతిని నమ్ముకున్నవారి తృప్తి ఇలా గాలికి రాలిపోయే బూరుగదూది లాంటిది కదా. మొన్న ఎవడో ఉద్యోగి పై అవినీతి శాఖ దాడి చేస్తే వందకోట్లు దొరికాయట. ఎందుకంత డబ్బు? ఎందుకంత యావ? ఇంకేమీ సాధించలేని వారికే కదా ఈ తాపత్రయం. ఉన్న భార్యతో సుఖపడలేని రావణుడూ, ఉన్నతిండితో సంతృప్తి పడని బకాసురుడూ, పరాయి రాజ్యాన్ని ఆశించిన దుర్యోధనుడూ ఎక్కడా సుఖపడిన దాఖలాలు లేవు.

ఆమె ఆవిధంగా ఆలోచిస్తూ ఉండగా వాటిని భంగపరుస్తూ "ఇది కాస్త విను" అంటూ జేబులోంచి ఓ కాగితం తీశాడు సత్య. ఆమె ఆమె కంగారు పడింది.

"ప్రేమ లేఖ కాదులే. కంగారు పడకు. నీకో అభినందన పత్రం స్వయంగా వ్రాయాలని రాత్రంతా పుస్తకాలు వెతికాను." అంటూ చదవటానికి ప్రయత్నించాడు.

"నాభి... నాభి..."

ఆమె మొహం చిట్లించి, "అభినందన పత్రంలో బొడ్డు ప్రసక్తి దేనికి? అభినందన బొడ్డుతో మొదలెట్టావా?" అని అడిగింది.

అతడు కంగారుపడి "అది కాదులే... నీ కోసం..." అంటూ తడువుఁ కుంటూ "***నా... నాభి... నాభిషేకో న సంస్కారః*** ..." అని చదవసాగేడు.

“...***సింహస్య క్రియతే మరుగైః”*** అని ఆమె పూర్తి చేసింది. “సింహానికి పట్టాభిషేకం అడవిలో జంతువులన్నీ కలిసి చెయ్యలేదు. తన పరాక్రమం వల్లనే అది మృగరాజైంది. తలమీద కిరీటం పెట్టటానికి జనం అవసరం లేదు. ప్రయత్నిస్తూ పోతే తనంతట అదే వచ్చి తల మీద చేరుతుంది”

“అవును. అదే నేను చెప్పదల్చుకున్నది” అన్నాడతను. “సమస్య అనే వేడికి పొయ్యిలో ఊక తనలో తానే మగ్గిపోతుంది. అదే వేడిని స్వీకరించి పొనుగకర్ర దివిటీగా మారుతుంది. నీకు కరెక్టుగా సరిపోతుందని వెతికి వ్రాసి తెచ్చాను”

ఆమె కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

అది చూసి, “ఏయ్. ఎందుకంత సెంటిమెంటల్ అవుతున్నావ్” అని అడిగాడు.

“నేను ఫీల్ అయింది నీ పద్యానికి కాదు లేవోయ్. భాష తెలియని భారతాన్ని నాకోసం రాత్రంతా వెతికినందుకు”.

“భారతం అంటే గుర్తొచ్చింది. మీ నాన్నగారి ఆరోగ్యం బాగుపడ్డాక చక్రా ఇండస్ట్రీస్ లో ఉంటావా? భారతం చదువుకోవటానికి ఆదిత్యపురం వెళ్ళిపోతావా?”

“నాన్న డాక్టర్లకి దగ్గరగా ఉంటే మంచిది అంటున్నారు. నాన్నే నిర్ణయం తీసుకోవాలి. అద్సరే గానీ సత్యా... మనస్ఫూర్తి గా చెబుతున్నా. పనులు మానుకుని పరామర్శకి వచ్చినందుకు థ్యాంక్స్” అంది.

అతడు అయోమయంగా “నేను నిన్ను పరామర్శించటానికి రాలేదే" అన్నాడు.

"మరి?" అంది ఆశ్చర్యంగా.

అతడు నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

చిరుకోపంతో “చాణుక్యని పరామర్శించటానికి వచ్చావా?” అంది ఉక్రోషంగా.

“నిజం చెప్పాలంటే... మీ నాన్నగారిని స్పృహ రాగానే ఒక ప్రశ్న అడగటానికి వచ్చాను”.

అర్థం కాక, "నాన్నగారినా? ఏమిటి?" అని అడిగింది

"మీరూ, మీ చిన్నమ్మాయీ నాతోపాటూ నగరంలో ఉండటానికి ఇష్టమేనా మాస్టారూ? అని అడగటానికి వచ్చాను" అన్నాడు.

ఆమె ఏదో చెప్పబోయి మనసు మార్చుకుని, “అంతా వాళ్ళ ఇష్టమేనా? నా అంగీకారం అవసరం లేదా?” అంది.

“నువ్వు నాన్న కూచివి కదా”

ఆమె రోషంగా ఏదో అనబోతూ ఉంటే తలుపు దగ్గర చప్పుడయింది.

ఆపరేషన్ థియేటర్ నుంచి డాక్టర్ బయటకి వస్తున్నాడు.

అతడి మొహం మీద చిరునవ్వు కదలాడుతోంది.

-o-

BACK PAGE MATTER

కిడ్నాపులు, బ్లాక్ మెయిల్, డ్రగ్ ట్రాఫికింగ్, పరువు హత్యలు, బ్యాంకు అప్పులు ఎగ్గొట్టినవారిని విదేశాలకు పంపడ ం... ఇలా ప్రభుత్వానికి సమాంతరంగా నడిచే మాఫియా 'ట్ర యాడ్'..! ప్రతీ దేశానికీ ఒక డ్రాగన్-హెడ్ ఉంటాడు. పోలీసులకూ క్రిమినల్సుకీ మధ్య 'సత్సంబంధాలు' కుదర్చేవారిని 'గ్రీన్-పోల్' అనీ, క్రిమినల్సును సంస్థలో చేర్చుకునేవారిని 'వైట్-పోల్' అనీ అంటారు. ఇంత సిస్టమేటిక్ పద్ధతిలో నడిచే బలమైన ఇల్లీగల్ సంస్థని ఎలా ఎదుర్కొంటావ్? నిన్ను నువ్వు ఎలా రక్షించుకుంటావ్?"

"నన్ను రక్షించుకోవటానికి డాలూ; నేను ఎదుర్కోవటానికి కత్తీ ఉన్నాయండీ."

"కత్తీ, డాలూనా?"

"అవునండీ. సంహరించటానికి 'భారతం', రక్షించుకోవటానికి 'భగవద్గీత'"

++ ++ ++

A unique story never told before in an absorbing style by Yandamuri Veerendranath, **a** three decade sensation... at his best.
సస్పెన్సూ, కాసింత రొమాన్సూ, అక్కడక్కడ పురాణాలూ, కొండకచో ప్రభంధ వర్ణనలూ... భారతంలోని లౌక్యం, భాగవతంలోని ఆర్ద్రం కలగలిపి...

నిశ్శబ్ద విస్ఫోటనం

Inspired by the book... *THE ART OF WAR*

(సమాప్తం)

Click here to share your comments